

تخريب مفصل مچ پا از تزرير مكرر كورتيكواسترويد

(گزارش يك مورد)

دكتور حميدرضا يزدي^(۱)

Ankle Joint Destruction Following Repeated Intra-Articular Steroid Injection (Report of One Case)

Hamidreza Yazdi, MD

Iran University of Medical Sciences»

خلاصه

كورتيكواسترويدها به صورت موضعی و سیستمیک در بیماران ارتوپدی استفاده می‌شوند. استفاده نادرست این داروها به هر روش، با عوارضی همراه است. در این مطالعه بیماری که دنبال تزرير مكرر كورتيكواسترويد چهار تخرير مفصل مچ پا شد، معرفی می‌شود. واژه‌های کلیدی: مفصل مچ پا، آرتروپاتی، كورتيكواسترويد، تزرير داخل مفصلی، تخرير مفصل

Abstract

Corticosteroids can be used in orthopaedic patients in either local or systemic ways. These drugs have some complications that are seen in both local and systemic usage. In this study we report a case of ankle joint destruction due to repeated local corticosteroid injection.

Keywords: Ankle joint; Arthropathy; Corticosteroid; Injections, intra-articular; Joint destruction

دریافت مقاله: ۱۲ ماه قبل از چاپ مراحل اصلاح و بازنگری: ۲ بار پذیرش مقاله: ۵ ماه قبل از چاپ

مقدمه

داروهای کورتيكواسترويدی برای درمان بعضی از بیماران ارتوپدی استفاده می‌شود. این داروها به صورت عمومی یا موضعی قابل استفاده هستند^(۱). مصرف نادرست کورتيكواسترويدها به هر روش همراه با عوارض می‌باشد^(۱-۶). در منابع موجود گزارش‌های اندکی در مورد عوارض تزرير موضعی این داروها عنوان شده است. در این گزارش، بیماری که به دنبال تزريرهای مكرر در مچ پا چهار تخرير شدید مفصل و تغییر شکل اندام شده، معرفی می‌گردد.

گزارش مورد

مرد ۷۱ ساله با تغییر شکل شدید مچ پای راست به بیمارستان مراجعه کرد. پای بیمار کاملاً به سمت داخل چرخیده،

قوزک خارجی در تماس با زمین قرار داشت و در حال زخم شدن بود (شکل ۱). بیمار درد واضحی در مچ پا نداشت و فقط بهدلیل تغییر شکل شدید آن مراجعه کرده بود. وی در شرح حال بیان کرد که از مدت‌ها قبل چهار درد هر دو مچ بود و پس از پرتونگاری مفاصل مذکور تشخیص آرتروز داده شد. حدود یک سال قبل چهار نوبت تزرير کورتيكواسترويد به فاصله یک ماه در سمت راست توسط یک پزشک انجام شده و در سمت مقابل فقط یک تزرير صورت گرفته بود. پس از آخرین تزرير، به تدریج چهار انحراف مچ پا شده و در مدت ۶ ماه به شدت پیشرفت کرده بود. بیمار سابقه ضربه به مچ پا، بیماری قند، اختلالات عصبی و غددی نداشت.

در معاینه عمومی مشکل خاصی مشاهده نشد و به جز فشار خون بالا، سایر علائم حیاتی طبیعی بود. بررسی حسی و حرکتی اندامها مشکلی نداشت. مچ پای بیمار به شدت به طرف داخل

(۱): ارتوپد، دانشگاه علوم پزشکی ایران
محل انجام تحقیق: تهران، بیمارستان شفایحیان
نشانی نویسنده رابط: تهران، میدان بهارستان، خیابان مجاهدین اسلام، بیمارستان شفایحیان

E-mail:dr.yazdi88@yahoo.com

دكتور حميدرضا يزدي

www.SID.ir

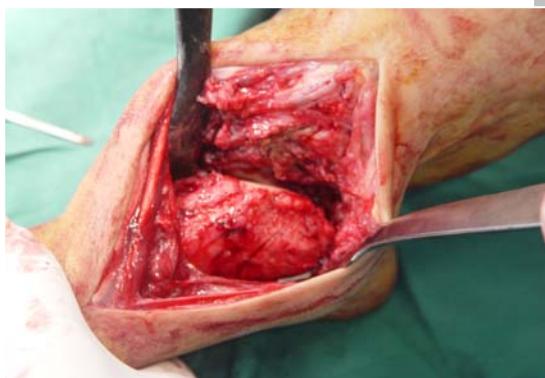
شکل ۲. پرتونگاری مج پا هنگام مراجعه

شکل ۱. انداز بیمار هنگام مراجعه

مفصل گرفته شد، لذا بیمار به اتاق عمل رفت و پس از بیهوشی عمومی با رویکرد جلویی، مفصل باز شد. پرده مفصلی مختصراً افزایش حجم داشت.
غضروف کاملاً تخریب، قوزک داخلی از محل جدا و به طرف بالا جابه‌جا شده بود (شکل ۳).

شکل ۳. وضعیت سطوح مفصلی هنگام عمل

مفصل تمیز و شستشو داده شد و نمونه جهت بررسی‌های آسیب‌شناسی ارسال گردید. شکل سطح مفصلی اصلاح شد. مج پا جهت خشک کردن در وضعیت مناسب قرار داده شده و با پیچ ثابت گردید.

بعد از عمل جراحی بیمار به کمک دو عصا و بدون تحمل وزن به مدت چهار هفته با گچ بلند و چهار هفته با گچ کوتاه راه

چرخیده و دامنه حرکتی مفصل کاهش یافته بود. قوزک داخلی در محل خود لمس نمی‌شد و مفصل کاملاً ناپایدار بود. قوزک خارجی برجسته و در تماس با زمین و پوست روی آن متورم و ضخیم شده بود.

پرتونگاری به عمل آمده از مج پای راست، تخریب شدید مفصل همراه با تغییر شکل مج پا به صورت انحراف به طرف داخل، کنده شدن قوزک داخلی و جابه‌جا شدن آن به طرف بالا و پوکی موضعی را نشان داد (شکل ۲). در سمت چپ نیز علایم آرتروز مفصل مشهود بود.

جهت بررسی از نظر احتمال وجود مفصل شارکو، ام‌آرآی ستون فقرات انجام شد که فقط مختصراً تنگی کانال ستون فقرات کمری را نشان داد.

بررسی حسی-حرکتی انداز نیز صورت گرفت و نتایج طبیعی بود. شمارش گلبول‌های سفید و سرعت سدیمان جریان خون طبیعی و نتایج بررسی سل مفصلی، تب مالت و سایر بیماری‌های عفرنی منفی بود.

با توجه به شرح حال و معاینه بیمار، تزریق مکرر کورتیکوستروئید، علت تخریب مفصل و تغییر شکل شدید انداز بود و بیمار به دلیل ناتوانی و اختلال عملکرد تحت درمان قرار گرفت.

تعویض مفصل، مناسب‌ترین اقدام درمانی برای درگیری دو طرفه مفصل مج پا است^(۷) ولی به دلیل تخریب وسیع، ناپایداری شدید و نبود امکانات کافی، تصمیم به خشک کردن

تخريب مفصل مج پا پس از تزرير مکرر کورتيکواسترويد

مورد مواد غیر محلول در آب اين زمان طولاني تر است^(۲). علاوه بر نوع دارو، ميزان و روش تزرير نيز بسيار اهميت دارد^(۲,۶).

اگرچه تزرير موضعی اين داروها موجب کاهش درد و تورم می گردد اما مشکلات و عوارضی دارد مثل تأثير زيان آور عمومی در بدن، ضعف یا پارگی تاندون، لاغری عضله و بافت چربی، تغيير رنگ پوست، عفونت، آسيب عناصر حياتی مجاور، ناپايداري مفصل، گر گرفتگی صورت، حساسیت به دارو، سندروم تشديد عالیم بعد از تزرير و نيز آسيب و تخريب مفصلی و نکروز آوسکولار استخوان های مجاور^(۱-۶).

شایع ترین عارضه تزرير دارو، تشديد عالیم در طی چند ساعت اول است^(۲). شدیدترین عارضه تزرير داخل مفصلی اين ترکیبات، ايجاد ناپايداري است^(۳). لذا توصيه شده، به ويژه در مفاصل تحمل كننده وزن، بيش از سه يا چهار تزرير در سال انجام نشود^(۱-۳). حتی برخی معتقدند که فواصل تزرير مفصلی کمتر از چهار تا شش ماه نباشد^(۴,۵) و در اندام تحتاني تا دو هفته ورزش و به خصوص دويدين منع شود^(۱).

ايجاد عالیم شبيه به شارکو از ديگر عوارض تزرير مفصلی است^(۱). يكى ديگر از اثرات کورتيکواسترويدها تخريب غضروف مفصلي است^(۱-۵). اين عارضه با تكرار تزرير، افزایش ميزان دارو، نوع دارو، عدم حمایت از مفصل (به خصوص دويدين) و در سنين جوان تر تشديد می شوند^(۳).

«برانت» يك مورد تخريب مفصل گيچگاهي- فکي در اثر دو بار تزرير تريامسينولون به ميزان ۴۰ ميلى گرم را گزارش کرد^(۴). وی معتقد بود اين عارضه به علت استفاده از مقدار زياد دارو و نيز کورتيکواسترويد کمتر محلول در آب، به وجود می آيد و پيشنهاد نمود در مفاصل گوچك، در صورت نياز مبرم به تزرير، حداقل تا ۱۰ ميلى گرم و از ترکیبات محلول در آب استفاده گردد^(۴).

در بيمار گزارش حاضر، هر چند تصاویر پرتونگاري احتمال مفصل شارکو را مطرح می کرد، اما بررسی های دقیق بالینی و یافته های آزمایشگاهی و پرتونگاري، وجود آن را رد نمود. همچنین گرچه در بررسی های آسيب شناسی، وجود تغييرات

رفت و سپس گچ باز شد و تحمل وزن به آرامی و به کمک عصاء، شروع گردید.

جوش خوردنگی به خوبی پيشرفت کرد (شکل ۴). بيمار درد نداشت، شکل اندام اصلاح شده و بيمار از عمل رضايت کامل داشت. بررسی های پاتولوژيک نيز تخريب مفصل و عالیم شبيه شارکو را گزارش نمود.

شکل ۴. پرتونگاري مفصل دو ماه پس از عمل جراحي

بحث

از مدت ها قبل کورتيکواسترويدها به اشكال مختلف در کنترل التهاب و در شرایط حاد استفاده شده اند^(۸). اين داروها به شكل موضعی یا عمومی استفاده می شوند^(۴) و در هر دو روش دارای عوارض می باشند^(۱,۴).

فرم موضعی اين داروها در بيماران ارتوپيدی به صورت تزرير داخل مفصل یا در بافت نرم یا مجاورت برخی عناصر آناتومیک می باشد^(۱,۲).

تزرير داخل مفصلي اين دارو در مواردی نظير استئوآرتريت، آرتريت روماتوييد، آرتريت حاد ناشی از ضربه، نقرس و تورم حاد سينوسيوم توصيه شده است^(۱,۳,۴).

در آسيب های حاد و ناشی از ورزش و التهاب تاندون، بورس و غيره نيز تزرير موضعی پيشنهاد می شود^(۱,۲).

اثرات اين داروها در مفصل به خوبی شناخته شده نیست^(۲). داروهایی که کمتر محلول در آب هستند، حدود چند هفته در مفصل می مانند و به طور متوسط ۱-۳ هفته طول اثر دارند^(۲).

لذا با توجه به عوارض متعدد، رعایت احتیاط لازم، قبل و بعد از تزریق موضعی داروها، توصیه می‌شود.

1. Brandt

شیبیه شارکو عنوان شد ولی براساس آنچه قبلاً نیز ذکر گردید، تأثیر کورتیکواستروئید روی مفصل نیز می‌تواند علایم شیبیه به شارکو ایجاد نماید^(۱)؛ بنابراین تخریب مفصل ناشی از تزریق کورتیکواستروئید در این بیمار اثبات می‌شود.

References

- 1. Gogia PP.** Corticosteroid injections: therapeutic, mechanical and physiological effects. In: Woesser JF, Howell DS, eds. Clinical aspects in orthopaedics. NY: Marcel Dekker; 1993. p 503-8.
- 2. Bell AD, Conaway D.** Corticosteroid injections for painful shoulders. *Int J Clin Pract.* 2005;59(10):1178-86.
- 3. Zuber TJ.** Knee joint aspiration and injection. *Am Fam Physician.* 2002;66(8):1497-500, 1503-4, 1507.
- 4. Brandt KD.** Osteoarthritis. In : Braunwald E, Fauci A, Kasper D, eds. Harrison's principles of internal medicine. 15th ed. NY: McGraw-Hill; 2001. p 1987-94.
- 5. Srinivasan A, Amos M, Webley M.** The effects of joint washout and steroid injection compared with either joint washout or steroid injection alone in rheumatoid knee effusion. *Br J Rheumatol.* 1995;34(8):771-3.
- 6. Schindler C, Paessler L, Eckelt U, Kirch W.** Severe temporomandibular dysfunction and joint destruction after intra-articular injection of triamcinolone. *J Oral Pathol Med.* 2005;34(3):184-6.
- 7. Crockarell JR, Guyton JL.** Arthroplasty of ankle and knee. In: Campbell's Operative Orthopaedics. Canale TS. Editor. 10th ed. Philadelphia: Mosby; 2003. p 243-5.
- 8. Williams GH, Dluhy RG.** Disorders of the adrenal cortex. In: Braunwald E, Fauci AS, Kasper DL, eds. Harrison's principles of internal medicine.15th ed. NY: McGraw- Hill; 2001. p 2084-105.